

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਨੰਬਰ ਚੁੰਮਾਲੀਹ

ਖੋਰੀ ਹੋਈਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼: ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈਆਂ ਅਤੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ

Jeff Pippenger
2024-01-08

ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਂ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਸਪਿਰਿਟ ਆਫ ਪ੍ਰੋਫੈਸੀ ਵਿੱਚ ਵਾਰੰਵਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਕੰਮ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਿਲਰ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਿੱਟੀ-ਬਰਸ਼ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰੇਗਾ, ਤਦ ਉਹ ਸੁਰਜ ਨਾਲੋਂ ਦੱਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਚਮਕਣਗੇ।

ਮਿਲਰ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਪਸੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਰੀ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੇ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਲਈ ਆਧਾਰ-ਬਿੰਦੂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਉੱਥੇ ਪੌਲੁਸ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੇ ਪਾਪਸੀ ਨੂੰ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਹਟਾਇਆ ਨਾ ਗਿਆ। 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ Future for America ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਲਈ ਵੀ ਆਧਾਰ-ਬਿੰਦੂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ "ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ" ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਆਇਤ ਛੱਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰਾਜੇ ਵਜੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ।

ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੇਹਾਂ ਦੀ ਚਲਵਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਾਧਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ। ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ 1798 ਵਿੱਚ, ਅਤੇ 1989 ਵਿੱਚ ਵੀ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇਹ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਦਾ ਹੀ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵਰਗ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਾਧਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਠੀਕ ਉਸੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ "ਸੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ" ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਭਾਰੀ ਭਰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਭਾਰੀ ਭਰਮ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਬਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਾਧਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੇਹਾਂ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭਾਰੀ ਭਰਮ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਵੱਲ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

"ਉਹ ਜੋ ਉੱਪਰੀ ਦਿੱਖ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਤੱਕ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਜੇਤ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਇਉਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: 'ਉਹ ਆਪਣੀ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਅਵਸਥਾ ਕਰਕੇ ਨਾ ਦੁੱਖੀ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੈਰਾਨ।' ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਰਸਤੇ ਚੁਣ ਲਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਆਪਣੀਆਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭ੍ਰਮਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਆਉਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੁਲਾਇਆ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੋਲਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸੁਣਿਆ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੁਰਾਈ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਚੁਣਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾ ਸੀ।' 'ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭ੍ਰਮ ਭੇਜੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਝੂਠ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ,' ਕਿਉਂਕਿ 'ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਚਾਏ ਜਾਂਦੇ,' 'ਸਗੋਂ ਅਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ।' ਯਸਾਯਾਹ 66:3, 4; 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:11, 10, 12."

"ਸਵਰਗੀ ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ: 'ਮਨ ਨੂੰ ਭ੍ਰਮਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਲਵਾਨ ਧੋਖਾ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਨੀਂਹ ਉੱਤੇ ਇਮਾਰਤ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੰਸਾਰੀ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ

ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਓਹ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਧੋਖਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮੋਹਕ ਭ੍ਰਮ ਹੈ, ਜੋ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਸੀ, ਭਗਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮਝ ਬੈਠਦੇ ਹਨ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਧਨਵਾਨ ਹਨ, ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਵਿੱਚ ਹਨ।”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸੇਵਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਸਤੂ ਬੇਦਾਗ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਚੀਕ ਕੇ ਆਖ ਰਹੇ ਹਨ, ‘ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ,’ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਚਾਨਕ ਨਾਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦ ਤੱਕ ਪੂਰਨ ਮਨ-ਫੇਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਮ੍ਹ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਜਦੋਂ ਸਾਡੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਟਿਕੇ ਰਹਾਂਗੇ, ਇਹ ਘਮੰਡ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਨਵਾਨ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ।”

“ਕੌਣ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ: ‘ਸਾਡਾ ਸੋਨਾ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਖਰਾ ਉਤਰੀਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਸਾਡੇ ਵਸਤਰ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਅਦਾਗ ਹਨ?’ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਸ਼ਿਕਸ਼ਕ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਵਸਤਰਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਕੇ, ਉਸ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਮਲਿਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: ‘ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਲਿਨਤਾ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਸੜਨ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਦਿਖਾਵਟੀ ਰੀਤ ਨਾਲ ਢੱਕ ਰੱਖਿਆ ਹੈ? ‘ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਨਗਰੀ ਕਿਵੇਂ ਵਿਭਚਾਰਣ ਹੋ ਗਈ ਹੈ!’ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਘਰ ਵਪਾਰ ਦਾ ਘਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਥਾਂ ਜਿਥੋਂ ਦਿਵਿਆ ਹਾਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਰੁਖਸਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ! ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ।” Testimonies, volume 8, 249, 250.

1844 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਉਹ “ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਨਗਰੀ” ਸੀ। 1863 ਤੱਕ, ਇਸ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਰਾਹੀਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ “ਨੀਹਾਂ” ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਧਾਰਭੂਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਕਲੀ ਗਹਿਣਿਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਨੀਂਹ ਰੱਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ “ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਉਹ “ਵੱਡੀ ਜੋਤ” ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵੇਲੇ ਸੀ, ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸੰਦੂਕ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹੀਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ “ਸੂਰਜ” ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਚਮਕਦੀ ਸੀ। ਹੁਣੇ ਹੀ ਉਧਰਿਤ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ “ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੱਡੀ ਜੋਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ,” ਪਰ “ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣ ਲਿਆ ਹੈ।”

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1863 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਰਾਹ ਚੁਣਿਆ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ “ਇੱਕ ਮੋਹਕ ਭ੍ਰਮ ਹੈ, ਜੋ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਸੀ, ਭਗਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮਝ ਬੈਠਦੇ ਹਨ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਧਨਵਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਜਦਕਿ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।”

ਉਹ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ 1856 ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪਰ 1863 ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਸ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਝੂਠੀ ਨੀਂਹ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਭਰੀ ਸੁਨੇਹੀ ਦੇ ਬਲਵਾਨ ਭਰਮ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਅਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ—ਦੋਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਲੰਗਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ—ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਮੂਲ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਕੰਮ ਸੰਪੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਨਾਲੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਚਮਕਣਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਚਮਕੀਆਂ

ਸਨ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲਰ ਦੀ ਸਮਝ ਹੁਣ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੱਧ ਚਮਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਸੀ?

ਹੱਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੋ ਦੋ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਕਈ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਹੀਰਿਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਹੀਰੇ ਉਹਨਾਂ ਝੂਠੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜੋ ਇਕ ਝੂਠੀ ਨੀਂਹ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੱਚੀ ਨੀਂਹ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਵੀ; ਪਰ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਝੂਠੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਝੂਠੀ ਨੀਂਹ ਬਣਦੀ ਹੈ। “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਉਸ ਸੱਚ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦਾ ਲੰਗਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੂਲ ਨੀਂਹ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਨਾ ਕੇਵਲ ਮੁਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮਿਲਰ ਨੇ ਠੀਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਉਸ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਝੂਠੀ ਨੀਂਹ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ।

ਬਾਈਬਲ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਸਭ ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ 1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਦੇ ਨਿਆਂ-ਘੜੀ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਅਰਥ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸੀ ਜੋ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਸ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਰਕਸੰਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, 1798 ਵਿੱਚ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਸੀ।

ਯਸਾਯਾਹ ਇਫਰਾਈਮ ਦੇ ਮਤਵਾਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਤਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਤਾਨੇ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਸਾਯਾਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਦ੍ਰਾਕਸ਼ਰਸ ਨਾਲ ਮਤਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਦ੍ਰਾਕਸ਼ਰਸ ਨਾਲ ਮਤਵਾਲੇ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਦ੍ਰਾਕਸ਼ਰਸ, ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੱਚਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਝੂਠਾ ਉਪਦੇਸ਼। ਇਫਰਾਈਮ ਦੇ ਮਤਵਾਲੇ ਝੂਠੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮਤਵਾਲੇ ਹਨ, ਜੋ ਬਾਬਲ ਦਾ ਦ੍ਰਾਕਸ਼ਰਸ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸਤਾਰੂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸੂਰ ਦੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਬੇਲਸ਼ਸਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਰਾਤ ਦੀ ਰੰਗਰਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਉਸ ਆਤਮਿਕ ਮਤਵਾਲੇਪਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਹੀ ਠਹਿਰ ਜਾਓ ਅਤੇ ਅਚਰਜ ਕਰੋ; ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰੋ ਅਤੇ ਚੀਕੋ: ਉਹ ਮਸਤ ਹਨ, ਪਰ ਦਾਖਰਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ; ਉਹ ਡਰਮਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮਦਿਰਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਗਹਿਰੀ ਨੀਂਦ ਦੀ ਆਤਮਾ ਉਡੇਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ; ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ, ਦਰਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ-ਵਾਣੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਵਰਗੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਪੜ੍ਹੋ; ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੋਹਰਬੰਦ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਦਿਆਵਾਨ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਪੜ੍ਹੋ; ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਵਿਦਿਆਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੇਠਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਮੈਥੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ: ਇਸ ਕਾਰਨ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਚਰਜਕਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗਾ, ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ ਕੰਮ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ: ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨੀਆਂ ਦੀ ਸਿਆਣਪ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਝਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਲੁਕਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਸ਼ਵਰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਡੁੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਕੌਣ ਵੇਖਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ? ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦੇਣਾ ਕੁੰਭਾਰ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵਰਗਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ: ਕਿਉਂਕਿ ਕੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਵਸਤੂ ਆਪਣੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਰੇ ਕਹੇਗੀ, ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ? ਜਾਂ ਕੀ ਘੜੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੇ ਘੜਨ ਵਾਲੇ ਬਾਰੇ ਕਹੇਗੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ?

ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਯਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਜੋੜਦੀ ਹੈ:

“ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇਕ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੁਝ ਅਜੇਹੇ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਿੱਧੇਪਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਤੁਰਣਗੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਮਨੋਰਥਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਦੂਤ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਝੂਠ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਝੂਠ ਘੜਦਾ ਹੈ। ਵੈਰੀ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਠੱਗਣ ਲਈ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਸ਼ਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਕੁਝ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਵਿਆਪਕ ਹਨੇਰੇ ਨਾਲ ਭਿੱਜਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਦਿਨ, ਜਿਸ ਵੱਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਕ ਕਲਪਿਤ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਮੱਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਾਂਗ ਵਰਤਾਉ ਕਰਦੇ ਹਨ। ‘ਠਹਿਰੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਹੀ, ਅਤੇ ਅਚਰਜ ਕਰੋ; ਪੁਕਾਰੋ, ਹਾਂ, ਪੁਕਾਰੋ; ਉਹ ਮੱਤੇ ਹਨ, ਪਰ ਮਦਿਰਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ; ਉਹ ਡਗਮਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਤੀਖੇ ਮਦਿਰਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਗਹਿਰੀ ਨੀਂਦ ਦਾ ਆਤਮਾ ਉਡੋਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਆਂ ਨੂੰ, ਉਸ ਨੇ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।’ ਬਹੁਤਿਆਂ ਉੱਤੇ ਆਤਮਿਕ ਮੱਤਤਾ ਛਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹੀ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਠੀਕ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਟੇਢੇ ਰਾਹ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੂਜਾ, ਉਹ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਝੁਲਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲ ਵੱਡੀ ਦਇਆ ਨਾਲ ਤੱਕਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੱਚ ਦੇ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ। ਉਹ ਚਤੁਰ ਯੋਜਨਾਕਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਸਪਸ਼ਟ ਆਤਮਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰਨੀ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਠੱਗੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਕ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

“ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਤਮਵਾਦੀ ਧੋਖੇ ਉਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਨ,—ਅਰਥਾਤ ਬੁਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਕਰਤੂਤਾਂ,—ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਰਗੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਾਨਸਿਕ ਸੰਤੁਲਨ ਗੁਆ ਲਿਆ ਹੋਵੇ।

“ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੋਠਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਮੈਥੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਡਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਅਦਭੁੱਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗਾ, ਹਾਂ, ਇਕ ਅਦਭੁੱਤ ਕੰਮ ਅਤੇ ਇਕ ਚਮਤਕਾਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨੀਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਝਵਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਲੁਕਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਸਲਹਤ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਤੋਂ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਗਹਿਰਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਕੌਣ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ? ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਕੁਝ ਉਲਟ-ਪੁਲਟ ਕਰਨਾ ਕੁੰਭਾਰ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵਰਗਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਵਸਤੂ ਆਪਣੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਰੇ ਆਖੇਗੀ, ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ? ਜਾਂ ਕੀ ਰਚੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੇ ਰਚਨਹਾਰ ਬਾਰੇ ਆਖੇਗੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ?”

“ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਹੀ ਹਾਲਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਮਹਾਨ ਜੋਤ ਅਤੇ ਅਦਭੁੱਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਗਵਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਬਹੁਤ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਤ ਅਤੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਿਤ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਕੱਢ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੈਰੀ ਦੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਨਮੋਹਕ ਕੁਤਰਕਾਂ ਨਾਲ ਪਲਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੁਤਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਹੋਰ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਚ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨੂੰ ਝੂਠ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਗਿਰੇ ਹੋਏ ਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ

ਭਰਮਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਵਾਂਗ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਜਾਗਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਜੋ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਯੁੱਧ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭੁਲਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਫਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਅਤੇ ਝਿੜਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਭੁਲਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ।”

“ਆਤਮਿਕ ਮੱਤਤਾ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਪਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿੱਖੇ ਮਦਿਰਾ-ਪਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਾਂਗ ਡੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾਵਾਂ, ਧੋਖਾਧੜੀ, ਕਪਟ, ਅਤੇ ਅਨਿਆਇਕ ਵਰਤਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਭਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸ ਆਗੂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਸਵਰਗੀ ਦਰਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਗਾਵਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।”

“ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਨਾਲ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਨੇੜਲੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਸਮਾਂ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਚਤੁਰ ਯੁਕਤੀ ਰਾਹੀਂ ਮਰੇ ਹੋਏਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਝੂਠ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਝੂਠ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਹੀ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਲੋਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਮੁੜ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੂਸ਼ਟਾਤਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੱਚ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।”

Battle Creek Letters, 123–125.

ਯਸਾਯਾਹ ਅਤੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਨਬੀ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਆਗੂ “ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਭ੍ਰਮਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੈਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।” ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਧੋਖੇ ਉਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਨ,—ਦੂਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਕਰਵਾਈਆਂ,—ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਾਂਗ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਗੁਆ ਲਿਆ ਹੋਵੇ।” ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਸ ਮੋੜ ‘ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਰਗੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਗੁਆ ਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਹੋਸ਼ੀ “ਦੂਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਕਰਵਾਈਆਂ” ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਉਨਮੋਚਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਉਨਮੋਚਨ ਨੂੰ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮਿਲਰ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ। ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੁੰਦਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅੰਤਿ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਾ ਖੁਲ੍ਹਣਾ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ‘ਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਲਾਓਦਿਕੀਆਈ ਚਲਾਹਿਰੀ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਫ਼ਿਲਾਦੈਲਫ਼ੀਆਈ ਚਲਾਹਿਰੀ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਫਰਾਈਮ ਦੇ ਮਤਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਦੂਸ਼ਟ ਕਾਰਜ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਰੱਖਵਾਲਿਆਂ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।” ਇਹ ਸੰਖੇਪ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: “ਨਿਸ਼ਚਯ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ-ਪੁਲਟਾ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਚਾਲ ਕੁੰਭਾਰ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵਾਂਗ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੀ ਕਾਰੀਗਰੀ ਆਪਣੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਰੇ ਕਰੇਗੀ, ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ? ਜਾਂ ਕੀ ਘੜੀ ਹੋਈ ਵਸਤੂ ਆਪਣੇ ਘੜਨ ਵਾਲੇ ਬਾਰੇ ਕਰੇਗੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ?”

ਮਿਲਰ ਵੱਲੋਂ “ਨਿੱਤ” ਦੀ ਪਛਾਣ, ਚਾਹੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਦੇ ਧਰਮ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਪੈਗਨ ਰੋਮ ਵਜੋਂ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਹੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਪੈਗਨ ਰੋਮ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਅਜਗਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ।

“ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜਗਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੂਜੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵੀ ਹੈ।” *The Great Controversy*, 439.

ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯਹੂਸਲਮ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ, ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ: “ਕੁਝ ਲੋਕ ਉਸ ਹਨੇਰੇ ਨਾਲ ਭਰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਹਰ ਪਾਸੇ ਛਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਲਈ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਦਿਨ, ਜਿਸ ਵੱਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਕ ਦੰਤਕਥਾ ਹੈ।” 1901 ਵਿੱਚ, ਜਰਮਨੀ ਤੋਂ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦਾ ਇਕ ਆਗੂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ “the daily” ਬਾਰੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਝੂਠੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ “the daily” ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਭਿੰਨ ਰੂਪ ਨੂੰ। ਮੈਂ “ਕਿਸੇ ਭਿੰਨ ਰੂਪ” ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ 1901 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਝੂਠ ਉੱਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਝੂਠੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ “the daily” ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

“ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਉਹ ਰਤਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਰ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ, ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ 1901 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਕਿ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ; ਪਰ 1930 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਤੱਕ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਉਹ ਰਤਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਰ ਨੇ 2 ਬੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ, ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਖੋਦ ਕੱਢਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮੇਂ” ਨੂੰ 1863 ਵਿੱਚ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1863 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1930 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੇੜ ‘ਤੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ ਬਿਨਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣੇ ਆਪਣੇ ਅਗੂਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਲਿਆ ਸੀ।

“ਭਰਾਵੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸੰਕਟ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਭਟਕਦੇ ਹੋ, ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਆਤਮਾਵਾਂ ਠੋਕਰਾਂ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਤੁਰਦੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸੇ ਵਾਲੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਦੀ ਖਾਤਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖਾਤਰ ਵੀ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਮਝ ਕੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਕੀਤੀ ਹਰ ਭੁੱਲ ਲਈ ਤੋਬਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੋ।”

“ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦਿਲ ਦੀ ਹਠਧਰਮੀ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਰਹੋਗੇ, ਅਤੇ ਅਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀਆਂ ਪਰਖਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਤੋਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਬੂਲੀ ਦਿਓ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਵਿਵਸਥਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਰੰਵਾਰ ਉਸੇ ਮੈਦਾਨ ਉੱਤੇ ਲਿਆਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਘਾਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਣੇ ਰਹੋਗੇ, ਅਤੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕਤਾ, ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪਾਪ ਕਰੋਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਅਨੇਕਾਂ ਧੋਖੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘੇਰ ਲੈਣਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਗੂ ਬਦਲ ਲਵੋਗੇ, ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਐਸਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋ।” Review and Herald, December 16, 1890.

ਯਹੂਸਲਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ, ਜੋ “ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ” ਵਿੱਚ ਹਨ, “ਪਾਪ ਨੂੰ ਧਰਮ ਅਤੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਪਾਪ ਕਹਿਣਗੇ,” ਅਤੇ “ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟ-ਪੁਲਟ ਕਰ ਦੇਣਾ ਕੁੰਭਾਰ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵਰਗਾ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ, ਇਹ ਕਹੇਗੀ, ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ? ਜਾਂ ਜੋ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਕਹੇਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ?” ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕ੍ਰਮਵੱਧਕ ਵਿਦਰੋਹ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਜੋ ਲੋਕ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਨੇਤਾ ਬਦਲ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭੁੱਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵੱਧਕ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਕ੍ਰਮਵੱਧਕ ਵਿਦਰੋਹ ਵਿੱਚ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨੀਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਝਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਲੁਕਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।”

ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਉਲਟ-ਪੁਲਟ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਧਰਮ ਅਤੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਪਾਪ ਕਹਿਣਗੇ। ਇਸ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ "the daily" ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਜੋ ਮਿੱਲਰ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਜ ਐਡਵੋਕੇਟਵਾਦ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਦੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿੱਲਰ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲਾਗੂਆਂ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਧਾਰ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਯਹੂਸਲਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮੱਤਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "the daily" ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਐਡਵੋਕੇਟਵਾਦ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਮਿੱਲਰ ਦੀ ਕਾਸਕਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸੂਰਜ ਵਾਂਗ ਚਮਕਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਦੱਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਚਮਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੱਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪਰਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਦਸਵੀਂ ਪਰਖ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਸੀ।

ਆਧੁਨਿਕ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੇ "ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮਾਂ" ਨੂੰ "ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਤਾਕਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ" ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਨੂੰ "ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਕਤੀ" ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਹੈ।

"ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਕ-ਕਲਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਉੱਧਾਰਕ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਲੇਖਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੂਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਲਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਲਾਇਆ। ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਅਦਭੁਤ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਣਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਇਹ ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਕੰਮ ਹਨ।' ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇ ਕੰਮ—ਅਜੇਹੇ ਕੰਮ ਜੋ ਨਾ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ—ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਨਰਕ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਹੱਠੀ, ਉਦਾਸੀਨ, ਲੋਹੇ ਵਰਗੇ ਕਠੋਰ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਹੋ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲੈਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਯ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ।" Manuscript Releases, volume 4, 360.

ਅਸੀਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਉਸ ਵਾਧੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਵਿਚਾਰਨਾ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹੇੜ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।